

andre problemer, vi ikke har en tilstrækkelig god løsning på.

Jeg synes, det er rimeligt, at når et bredt flertal i Folketinget og et bredt flertal i den danske befolkning, ønsker, at vi skal have bedre og skrappe kontrol på fødevarerområdet, er det dét, der har første prioritet, og så skal vi nok tilkendegive, at vi også skal klare de andre ting. Hr. Erling Christensen var i øvrigt også heroppe og svare på det.

Der har også været diskussion om funktionelle fødevarer, altså fødevarer, som har en speciel funktion, og jeg vil sige, at det er noget, som er til debat i Danmark og også er til debat internationalt. Jeg tror i øvrigt, det er vigtigt, at vi også her får internationale standarder, og det vil vi også arbejde for. Men regeringen har sagt, at vi har i hvert fald tre hovedprincipper, som er vigtige på det område. Det må selvfølgelig være sådan, at de anbefalinger skal være sundhedsvidenskabeligt dokumenteret, så det ikke bare er noget, man kan gå ud og sige; der skal virkelig være en dokumentation, som siger, at her er der noget, som er bedre for dig og dit helbred. En anden ting, som i den forbindelse er mindst lige så vigtig, er, at man som forbruger, når man køber et sådant produkt, skal have noget at vide om dets negative egenskaber, og endelig er det sådan, at det selvfølgelig under ingen omstændigheder må medføre nogen som helst form for sundhedsmæssig risiko.

Jeg er fuldstændig enig i udsagnet om, at man ikke kan købe sig til sundhed. Det er den samlede livsførelse, der er afgørende, og derfor er det så vigtigt, som også andre har været inde på, med ernæringsråd osv.

Må jeg sige til hr. Jørn Jespersen, som siger, at Danmark har rekord i salmonellabakterier, væksthjælpere osv. osv., at jeg tror, det er korrekt. Jeg tror, det er korrekt, at vi har rekorden – forstået på den måde, at vi nok er det land overhovedet i verden, som har mest viden om, hvordan vore fødevarer er, mest viden om, hvor mange salmonellatilfælde der er i landet, hvordan kimtallene er osv. Derfor synes jeg faktisk, vi fortsat skal gøre, hvad vi overhovedet kan, for at også andre EU-lande kommer til at leve op til EU's zoonosedirektiv, og så kan det i øvrigt godt ske, at vi vil få et lidt mere nuanceret billede af, hvordan fødevarerens tilstand er i Europa.

Så siger hr. Jørn Jespersen også, at der er noget galt med lovforslagets formål, fordi der i formålsparagraffen står ordet erhverv. Und-

skyld, men jeg synes, det er en gammeldags holdning. Jeg synes da, det er en rigtig holdning at sige: Vi vil have så sunde fødevarer som overhovedet muligt her i Danmark, og så tror vi i øvrigt, at det, at vi har verdens skrappeste regler og kontrol på området, er der mange forbrugere rundt omkring i verden, som vil sætte pris på. Dermed kan en skrap kontrol, en skrap lovgivning i Danmark, som har taget udgangspunkt i forbrugernes interesser, også være til gavn for erhvervslivet, når det gælder eksport, og jeg synes da, det er smukt, hvis de to ting kan gå hånd i hånd.

Hr. Jørn Jespersen siger også, at vi ikke er konsekvente nok, når det gælder tilsætningsstoffer og pesticider og væksthjælpere osv. Jeg bliver nødt til at sige, at indtil vi enten har fået dem forbudt eller de ikke eksisterer længere, vil vi have brug for at operere med grænseværdier. Alt andet ville netop betyde, at vi ikke var dem, som tog sig af forbrugernes interesser. Vi skal til stadighed have så skrappe grænseværdier som overhovedet muligt, og når vi får ny viden, skal vi rykke grænseværdierne i overensstemmelse med den nye viden, det er jeg fuldstændig enig i. Men at vi ikke skulle have grænseværdier, ville være fuldstændig urimeligt.

Jeg mener egentlig, fru Annie Lunde Hansen havde en drøm, en pointe, og det var også lidt af årsagen til min henstilling i begyndelsen af talen her. Der er nogle mennesker her i systemet, som er utrygge over det, der er sket, og derfor vil jeg også sige, at af hensyn til nogle menneskelige omkostninger tror jeg, det er vigtigt, at vi her i Folketinget gør, hvad vi kan, for at rammerne for den fremtidige kontrolstruktur kommer på plads, før Folketinget går på sommerferie.

Må jeg slutte med nogle enkelte ord om kontrollen. Det, jeg kan konstatere, er for det første, at det bliver ikke ved med at være, som det har været indtil nu. Ikke én bortset fra hr. Keld Albrechtsen ønsker andet, end at der skal ske noget. Ligegyldigt hvor jeg vender mig hen i diskussionen om det emne, kan jeg konstatere, at alle ønsker, der skal ske noget på området, og jeg oplever, at vi i øjeblikket opererer med tre modeller.

Vi opererer med en model fra Kommunernes Landsforening, som siger, at der skal tages udgangspunkt i, at kommunerne skal have indflydelse. Så er der kommet lidt af en, undskyld udtrykket, hybrid, fordi amterne også godt vil være med på banen og – lidt uforståeligt, synes